

„K čemu to sakra budu potřebovat?!“ vřísknu a našťvaně praštím svým sešitem matematiky o lavici. V prázdné třídě se zatetelí ozvěna a já těžce vydýchávám. „Uklidni se, to bude dobré,“ pokusí se mě uklidnit spolužačka. Moc se jí však nedaří. „K čemu budu v reálném životě potřebovat posloupnosti?!“ zaječela jsem znovu. Moje spolužačka se ohlédla, zda-li někdo nepřijde.

„90% věcí, co se naučíme ve škole, nikdy potřebovat nebudeme,“ poznamenala jsem, jakmile jsem se uklidnila. „To je Lissa, kterou znám,“ řekla usmála se na mě. Zamávala mi a odešla. Zůstala jsem ve třídě sama. Úplně sama, samotinká. Nijak mi to ale nevadilo. Znovu jsem otevřela sešit s poznámkami, které nikdy v reálném životě potřebovat nebudu. Ne to opravdu nebudu...

Avšak, když nad tím tak přemýšlím, nemůžeme se učit jen to, co bychom chtěli. To opravdu nejde. V tom případě by musel mít každý svoji vlastní školu. Nemůžeme vyhovět všem, a proto jsou tu ona zaměření na školách. Teprve, až absolvujeme střední školu, v ruce s maturitním vysvědčením a vyjdeme na cestu opravdového života, zjistíme, co je důležité a co nikoliv. Až ona „škola“ života nám všechno ukáže. Ano, samozřejmě, někdy prostě půjdeme špatnou odbočkou, ale vždy jsme schopni se na tu správnou stranu vrátit. Ať zakopneme kolikrát chceme, vždy se musíme snažit vstát a pokračovat v naší cestě.

V tuto chvíli je mou cestou matematika. Ta krásná věda, již mnozí nenávidíme. A přece ji každý den používáme. Učí řešit, a to i životní problémy a s co nejmenšími následky. Jak jinak bychom se dokázali vykrotit ze všech možných průšvihů?...vymýšlet krásné klikaté výmluvy?

Ať se nám to líbí nebo ne, tohle všechno je logika. A logiku nás učí hlavně ona “nenáviděná” matematika.....

Můžeme na školu nadávat. Můžeme se rozčilovat, že tu či onu látku potřebovat nebudeme, on nás občas život překvapí. Proto se učme, co po nás ve škole chtějí. Zdravě si u toho zareptejme, pomluvme tu či onu látku s přáteli, ale přijměme ji. Ono nám obvykle nic jiného také nezbyvá. A čím pozitivněji to budeme brát, tím lepší to pro nás bude

Tereza Veselá, SŠ veřejnoprávní Karlovy Vary